

Həyatda hər kəsin öz amalı var. Kiçik yaşlarından kimsə mühəndis olmaq istəyir, bir başqası jurnalist, müəllim və sairə.

Belələri heç də başqa sahələrdən kənar deyillər. Sadəcə olaraq sevib seçdikləri peşəni daha çox sevirlər. Elə əsas məsələ də bundadır. Sevgi insanın həyat yoludur. İnsan həmin həyata gedərək, həyatda daha faydalı fəaliyyət göstərəcəyi məqama yetişir.

Sevgilər çox müxtəlif olur. Onlardan yalnız biri, özü də ən müqəddəsi - Vətən sevgisi barədə danışmağa dəyər.

Mənfur qonşularımızın işğal siyasəti başlayanda qeyrətli oğullarımızın yurd, torpaq, Vətən sevgisi deyilən müqəddəs amal kükrədi. Sədaqətli Vətən övladları - Əli və Bəxtiyar "uff" da demədən bu yolda öz canlarını fəda etdilər.

Əli və Bəxtiyar Ağdamın ilk möhürləri idilər. Onlar öz canlarından keçərək göstərdilər ki, Ağdam Ağdamdır ki, Ağdamdır!..

Onlar lap ilk vaxtlardan göstərdilər ki, ağdamlılar ölərsə də, torpağını verməz!

Onların ardınca 6000-dən artıq şəhidimiz vurdu o möhürü!

16 Milli Qəhrəmanımız da vurdu o möhürü!

Yüksək amal sahibləri

4950 qazımız də vurdu o möhürü!

40 000 nəfər döyüşçümüz də vurdu o möhürü!

Elə müharibə vaxtı ən çox küçə döyüşləri də Ağdamda getmişdir - 23 iyul 17:00-dək!

Göründüyü kimi, Birinci Qarabağ savaşında Ağdam rayonu əsl qəhrəmanlıq nümunəsi göstərmişdir!

Həyatın gedişatı elə gətirdi ki, mən bu məsum gənclərimizin birinin - Əlinin ailəsi ilə yaxınlıq etməli oldum. Rəhmətlik Kamal kişinin xestəliyi ilə əlaqədar onlara gedib-gəlirdim. Hər dəfə o ailədə qonaq olanda bir halın şahidinə çevrilirdim ki, qəbri nurlu Əlinin atası Əli oğlu Kamal kişi də, anası Şəmistan qızı Fizzə xanım da, digər qardaş və bacıları da Vətən amalındaydılar, lap şəhidliyə qədər, ta ki, müqəddəs torpağımıza toxunulmasın...

Vəziyyət elə gətirdi ki, məsum övladlarını Vətən yolunda qurban verən ata-ana da, qardaş-bacılar da doğma yurdlarından didərgin düşdülər.

Əzizlərinin dərdinin üstünə bir qaçqıncılıq dərdi də gəldi. Kamal kişi də, Fizzə xanım da bu dərdlərin girdabında boğularaq yorğan-döşəyə düşdülər. Tale elə gətirdi ki, onların müalicəsi ilə ən çox mən məşğul oldum. Qəribə hallar müşahidə etdim bu ailədə. Hansı müalicə edilirdisə də, yaxşılaşmaya çox çətinliklə nail olunurdu. Hansı vaxt ki beynəlxalq aləmdə haqq-ədalətə yaxın söhbətlər gedirdi, o gündən bu vaxtsız qocalmışlar bir çox hallarda lap dərmansız da yaxşılaşırdılar.

Bu dərdlərə dözməyən Kamal kişi qocalıq dövrünü görər-görməz vidalaşdı bu dünya ilə. Amansız dərd-qəm Fizzə Şəmistan qızını da salamət buraxmadı. Hər yoxlama zamanı Fizzə xanım torpaqlarımızın işğalına heç bir vəchlə dözə bilmədiyini söyləyirdi. Doğma yurdunun işğalının ona ciyerpərəsindən də artıq təsir etdiyini ürək yanğısı ilə izhar edir, Ağdamın işğal gününü - 23 iyulu dərin hüznə xatırlayırdı.

Elə 23 iyul hüzn günü - 2018-ci ilin həmin günü 1930-cu ildə Ağdam rayonunun səfəli Əlimərdanlı kəndində dünyaya göz açan müqəddəs ananın qiymətli ömrünə son qoydu...

Belə bir yüksək amallı insanın itkisi, əlbəttə, sarsıdır hamımızı. Lakin belə kədərlər nə qədər böyük olsa da, dəyərdim ki, o müqəddəs valideynlər xoşbəxtidirlər. Çünki onlar - böyük amal sahibləri həyatda çox böyük bir irs qoyub getdilər.

Əvvəllər belə yazıları və rəqlərə qələmlə yazırdım. Yazılarımsa, oxunmaz qalırdı. Üzərinə axıtığım göz yaşları mürəkkəbi qarışdırırdı. Lakin özüm qəmli-qəmli oxuyub, düzəlişlər edirdim. Elə indinin özündə də göz yaşları ilə yazıram, ancaq...

Ruhunuz şad olsun, Əli və Bəxtiyar! Ruhunuz şad olsun, Kamal kişi və Fizzə xanım!

Gözün aydın olsun, əziz millətim! Bu gün fəxarətli, qürurlu günlərimizi yaşayırıq. Ağdam azaddır və artıq "ruh-

lar şəhəri" deyil. Ağdamı azad görə bilməyənlərin ruhları şadır.

Yenilməz sərkərdəmizin qətiyyəti sayəsində Əli və Bəxtiyarın, bütün şəhidlərimizin qanları yerdə qalmadı. "Dəmir yumruq" BMT-nin, ATƏT-in missiyalarını yerinə yetirdi!

Nəhayət, gözü aydın olsun bütün Qarabağımızın, o cümlədən Ağdamımızın ki, bu ağırlıqda müharibədə möhtərəm sərkərdəmizin çox düzgün siyasəti sayəsində istər bütün ölkəmizdə, istər bütün Qarabağımızda, xüsusilə də əvvəllərdən böyük itkilər vermiş Ağdamımızda son itkilər gözənləndiyindən xeyli az olmuşdur!

Ali Baş Komandanımızın diplomatik bacarığı sayəsində Ağdam bir güllə atılmadan düşməndən geri alınmışdır.

İndi biz fərəhdəyik, düşmənlərimiz kədərləndi çənbəyə qaldılar!

**Asif AĞAYEV,
təqaüdçü həkim**